

[Ole Donner]

er ikke væsentlig bedre for hotelvirksomhederne. Samtidig har Danmark hårdt brug for turistindtægterne og for de arbejdspladser, der kan skabes, ikke i 1995 eller i 1994, men i år, nu i sommeren 1993.

Hvis regeringen og Folketingets partier i samarbejde kan gennemføre de forslag, der nu ligger, kan hoteller og restauranter, deres medarbejdere, deres kunder og hele turisterhvervet opleve en ny start fra kvartalsskiftet den 1. juli 1993.

Det er nu, der skal handles.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anmode Tinget om en hurtig og velvillig behandling af forslaget.

Pernille Frahm (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om revision af musikloven.

(Beslutningsforslag nr. B 68).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Gade (SF):

Herved skal jeg tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af miljøindsatsen gennem etablering af en rulende miljøplanlægning og -prioritering. (Det økologiske perspektiv).

(Beslutningsforslag nr. B 69).

Jeg skal henviser til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og indstille det til Tingets velvillige behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af køns- og invaliditetsrisikobetinget diskrimination i pensionsordninger.

(Beslutningsforslag nr. B 70).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Pelle Voigt (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en bedre udnyttelse af den eksisterende boligmasse ved omdannelse af ejerboliger til lejeboliger).

(Beslutningsforslag nr. B 71).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 9/3 93 om det politiske samarbejde i EF (EPS) under det danske formandskab.

(Redegørelse nr. R 14).

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

I. Indledende bemærkninger

Med overtagelsen af formandskabet for EF den 1. januar 1993 har Danmark samtidig overtaget formandskabet for det Europæiske Politiske Samarbejde (EPS). Det betyder, at Danmark optræder som initiativtager, mødeleder og talsmand inden for EPS. På den baggrund gives der i det følgende en redegørelse om det politiske samarbejde i EF (EPS) under det danske formandskab. Regeringen følger dermed opfordringen i Folketingets dagsorden af 12. november 1992.

Ophøret af den kolde krig har gjort fælles europæisk optræden stadig mere påkrævet. Resten af verden stiller i dag større krav og nærer større forventninger til EF. Det lægger et stort ansvar på EF-landene og dermed også på det danske formandskab.

EPS-samarbejdet er et mellemstatsligt samarbejde. Juridisk hviler det på Fællesakten, men det afgørende er, hvad landene kan blive enige om. Kommissionen deltager på alle niveauer og har – sammen med formandskabet – ansvaret for, at der er sammenhæng mellem EPS-beslutninger og det, der vedtages inden for EF. Formandskabet bistås af det lille, men effektive EPS-sekretariat, der i 1987 oprettedes i Bruxelles. Sekretariatet omfatter en chef, syv diplomater fra medlemsstaterne og et antal medarbejdere i forskellige støttefunktioner. Der er planer om styrkelse af sekretariatet i løbet af den danske formandskabsperiode.

Inden for EPS afholdes der møder på forskellige niveauer. Øverst finder man Det Euro-

[Udenrigsministeren]

pæiske Råd, der mødes næste gang den 21.-22. juni i København. På alle planlagte ordinære udenrigsministermøder vil der blive drøftet EPS-emner. Endelig forestår Danmark formandskabet i Den Politiske Komité og i de nu 25 arbejdsgrupper. Den Politiske Komité består af de politiske direktører i de tolv landes udenrigsministerier og i Kommissionen. Komiteen forventes at mødes mindst 10 gange under det danske formandskab. Arbejdsgrupperne afholder normalt hver 1-5 møder pr. formandskabsperiode. På alle niveauer gælder, at formandskabet kan indkalde til ekstraordinære møder, når det skønnes nødvendigt.

Ud over at indkalde og lede møderne mellem De Tolv er det formandskabets opgave at optræde som De Tolvs talsmand. Det kan eksempelvis ske ved udsendelse af erklæringer, ved optræden i internationale forsamlinger og i møder med tredjelande. Derudover varetager de danske repræsentationschefer formandskabsrollen i de lande, hvor der findes en dansk ambassade. Ofte foregår varetagelsen af opgaven som De Tolvs repræsentant udadtil i »trojka-format«, det vil sige sammen med det foregående formandskabsland og det efterfølgende formandskabsland samt EF-Kommissionen. Foruden Danmark består trojkaen i dette halvår af Storbritannien og Belgien. Det er også formandskabslandets opgave at optræde som De Tolvs regeringers talsmand over for Europa-Parlamentet.

Formandskabsrollen forøger således betydeligt Danmarks synlighed på den internationale arena. I en vis udstrækning giver den samtidig mulighed for at sætte dagsordenen for samarbejdet. Det er dog vigtigt at gøre sig klart, at der er grænser for, hvor omfattende Danmarks indflydelse er på dette punkt. Dels fordi dagsordenen for samarbejdet for en stor dels vedkommende sættes ikke af EF-landene selv, men af ydre begivenheder og tredjelandes handlinger. Dels fordi den ordentlige varetagelse af formandsopgaven forudsætter hensyntagen til de andre 11 partnere. For den danske regering er det et selvstændigt mål at optræde som en professionel og fair formand for De Tolv. Det forventer vi af vore partnere, så det må vi også selv leve op til.

Med dette in mente beskriver redegørelsen prioriteterne for det danske formandskab. Redegørelsen følger et geografisk opdelingsprin-

cip. Rækkefølgen er ikke nødvendigvis udtryk for nogen prioritering. Det danske formandskab lægger selvsagt vægt på at pleje og udbygge forbindelserne mellem De Tolv og ethvert tredjeland, som måtte være interesseret i det.

II. EFTA-landene

Videreførelse og udbygning af den politiske dialog med EFTA-landene vil få høj prioritet. Dialogen vil få særlig mening i forhold til de EFTA-lande, som har søgt om medlemskab af EF. Forhandlingerne om medlemskab med Østrig, Sverige og Finland startede den 1. februar 1993. Forhandlingerne med Norge kan komme i gang, så snart Kommissionen har afgivet sit »avis«.

Formandskabet vil lægge op til tættere dialog med ansøgerlandene på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, mens optagelsesforhandlingerne foregår. Derved forberedes ansøgerlandenes fremtidige deltagelse i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Ansøgerlandenes ønske om at indgå i den tættere udenrigspolitiske dialog er udtryk for, at det nordiske og det europæiske samarbejde styrker hinanden. Nordisk og europæisk samarbejde er to sider af samme sag.

III. Central- og Østeuropa samt SNG-landene

Forholdet til vore østlige naboer står også højt på formandskabets dagsorden. Vi har et særligt ansvar for udviklingen i denne del af Europa og dermed for hele Europas udvikling. Det danske formandskab erkender dette ansvar og prioriterer højt at opnå konkrete resultater i form af forbedringer og udbygning af samarbejdet.

Målet er at støtte den politiske og økonomiske omstilling, som er i gang. Det vil blandt andet ske ved at styrke den politiske dialog. Danmark vil indkalde til en konference på udenrigsministerniveau i København med deltagelse af både EF og EFTA-lande og de central- og østeuropæiske lande. Danmark tror, at denne konference kan bidrage til at styrke samarbejdet på tværs af den tidligere blokgrænse.

Udviklingen i den tidligere Sovjetunion må følges meget nøje. Det gælder Rusland, hvor den økonomiske situation fortsat forværres, og

[Udenrigsministeren]

hvor der er risiko for politisk konfrontation mellem reformtilhængere og konservative. I de baltiske lande vil formandskabet fortsætte den aktive indsats for en hurtig og fuldstændig troppetilbagestrækning. Samtidig vil vi søge at bidrage til en løsning af konflikterne mellem de russisktalende befolkningsgrupper og befolkningsflertallet i Estland og Letland.

Situationen i det tidligere Jugoslavien er den opgave, som vil kræve mest af det danske formandskab. Målet er, at EF-landene kan give et konstruktivt bidrag til en varig og politisk holdbar løsning på konflikten. Indtil en sådan løsning er en realitet, må vi arbejde for, at EF-landene yder en aktiv indsats for at hindre en yderligere spredning af konflikten og for at sikre den nødvendige humanitære bistand.

Disse mål nås bedst ved sammen med USA og Rusland at arbejde for, at den internationale konference i Genève får den højest mulige prioritet i de samlede fredsbestrebelse. Endvidere må EF-landene bidrage aktivt til FN's, CSCE's og andre internationale organisationers indsats. Vi har også et stort ansvar for at sikre, at EF's overvågningsmission kan fortsætte sit vigtige arbejde.

Det kan blive nødvendigt at øge presset på én eller flere af konfliktens parter, bl.a. ved hjælp af sanktionsinstrumentet. EF-landene kan ikke og vil ikke acceptere, at grænser ændres ved brug af magt. EF-landene kan og vil heller ikke tolerere, at de uhyrlige menneskerettighedskrænkelser fortsætter.

En samlet fredsløsning må på samme tid sikre de tidligere jugoslaviske republikkers territoriale integritet og nødvendige selvstyreordninger for regioner og minoriteter i disse lande. En særlig domstol til pådømmelse af menneskerettighedskrænkelserne under konflikten må oprettes.

IV. Øvrige europæiske lande

For formandskabet er det vigtigt at udvikle forbindelserne med landene i Syd- og Sydøst-europa. Den politiske dialog med disse lande skal udvikles og udbygges i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i Lissabon og Edinburgh.

V. Mellemøsten og Nordafrika

Et af de mest centrale EPS-emner uden for

Europa er den mellemøstlige fredsproces. EF-landene har fra starten støttet – og er forpligtet over for – fredsprocessen. De Tolv har gennem hele forløbet haft en central placering i de bestrebelse, som fredsprocessen omfatter.

Den mellemøstlige fredsproces er den bedste og mest realistiske mulighed for en omfattende, varig og refærdig løsning på den israelsk-arabiske konflikt og det palæstinensiske spørgsmål. Det danske EF-formandskab vil derfor arbejde for, at De Tolv fortsat yder et konstruktivt og aktivt bidrag. Det vil ske både gennem en løbende dialog med de direkte involverede parter og i de multilaterale forhandlinger.

Også samarbejdet med Maghreb-landene, Algeriet, Tunesien og Marokko er et højt prioriteret EPS-anliggende. De økonomiske, sociale og sikkerhedspolitiske, herunder migrationsmæssige, problemer i disse lande udgør en udfordring for samtlige EF-lande. Formandskabet vil arbejde for, at det økonomiske og handelsmæssige samarbejde under den nye middelhavspolitik, herunder de regionale foranstaltninger, realiseres efter hensigten. Formandskabet vil ligeledes arbejde for, at menneskerettigheder og politiske reformer indgår som et integreret led i dialogen med Maghreb og de øvrige middelhavslande.

VI. USA

Det danske formandskab tillægger samarbejdet med USA overordentlig stor betydning. EF-landene og USA er blandt de samfund, hvor demokratiet og den frie markedsøkonomi har slået de dybeste rødder. Det giver os et særligt ansvar for i fællesskab at imødegå de mange nye globale udfordringer. Det danske formandskab har derfor taget initiativ til at styrke og intensivere det transatlantiske forhold.

Formandskabet har peget på fem områder, hvor det er særlig vigtigt at øge samarbejdet. Det drejer sig om fremme af den politiske og økonomiske stabilitet i Øst, kampen mod arbejdsløsheden og den internationale økonomiske krise, hurtig og vellykket afslutning af GATT-forhandlingerne, styrkelse af FN's ressource og organisation bl.a. på det fredsbevarende område, og kampen mod international organiseret kriminalitet, narkotikasmugling og terrorisme.

[Udenrigsministeren]

Det danske formandskabsinitiativ er blevet positivt modtaget af den nye administration i USA. Tilbage står nu at udmønte det i praksis. Det transatlantiske forhold vil derfor forblive et centralt tema for det danske formandskab.

VII. De øvrige industrilande

Det danske formandskab lægger vægt på den politiske dialog med Canada, Australien, New Zealand og Japan. I forhold til Canada vil formandskabet opretholde de gode kontakter i overensstemmelse med EF/Canada-erklæringen fra 1990. Formandskabet vil fortsætte den regelmæssige dialog med Australien og New Zealand. Konsultationerne med Japan forventes fortsat udviklet, så dialogen får et omfang og en karakter, der modsvarer det ansvar og den globale rolle, som Japan indtager.

VIII. Afrika generelt

Det danske formandskab vil sætte Afrika højt på dagsordenen. Målet er at fremme en samlet indsats til støtte for en demokratisk og bæredygtig udvikling. Der vil blive lagt særlig vægt på at inddrage de fattigste områder og befolkningsgrupper i udviklingsprocessen.

Formandskabet vil bidrage til udviklingen af såvel en målrettet overordnet politik som af konkrete bistandsaktiviteter. Bestræbelserne vil blandt andet sigte mod hurtig, effektiv og velkoordineret indsats i katastrofesituationer samt støtte til de demokratiske og økonomiske reformprocesser. Endvidere vil vi lægge op til en politisk indsats i multilaterale organisationer for at skabe en langsigtet og sammenhængende udviklingsstrategi, der omfatter både bistand, handel og gæld.

Denne opgave vedrører arbejdet både i EF og i EPS. Det danske formandskab vil udbygge samarbejdet mellem disse fora særligt i relation til spørgsmålet om menneskerettigheder og demokratisering. Derudover vil vi søge at øge den indbyrdes information om og samordningen af de enkelte EF-landes bestræbelser.

IX. Det sydlige Afrika

I forhold til Sydafrika vil det danske formandskab fastholde De Tolvs engagement i bekæmpelsen af volden og på alle måder understøtte forhandlingsprocessen hen imod en demokratisk forfatning. Om nødvendigt vil

formandskabet gå ind for at forlænge og eventuelt styrke observatørmissionerne, det vil sige de udsendte EF-observatører samt eksperterne tilknyttet Goldstone-kommissionen. Hvis parterne i Sydafrika ønsker det, vil formandskabet endvidere arbejde for, at De Tolv kan spille en mæglerrolle i den videre reformproces.

I forhold til det sydlige Afrika generelt er en vigtig opgave at tilskynde til etablering af fredsbevarende arrangementer. Formandskabet vil støtte eventuelle afrikanske initiativer til at oprette en CSCE-lignende arbejdsform. Vi vil endvidere arbejde aktivt for en omfattende og koordineret indsats til sikring af fredsprocessen i Mozambique, herunder bistand til gennemførelse af valget i oktober 1993.

X. Afrikas Horn

Situationen på Afrikas Horn domineres af den aktuelle katastrofe i Somalia. Samtidig er der taget skridt til en løsrivelse og selvstændiggørelse af Eritrea, ligesom Etiopien befinder sig i en overgangsfase, der forhåbentlig fører til etableringen af demokrati. Endelig befinder Sudan sig i en borgerkrig, som truer med at forvandle den sydlige del af landet til et katastrofeområde. På alle fire områder vil der være konkrete og meget vigtige opgaver for det danske formandskab.

Formandskabet vil understrege De Tolvs støtte til UNITAF- og UNOSOM II-missionerne samt FN's mæglingsbestræbelser i Somalia. Formandskabet vil i overensstemmelse med De Tolvs erklæringer herom ligeledes virke for, at stabiliteten i hele området styrkes, og at EF-medlemslande opretholder en tæt koordination af deres indsats i regionen. Målet er at skabe grundlag for en varig løsning på konflikterne på Afrikas Horn.

XI. Latinamerika

Formandskabet arbejder for, at den politiske og økonomiske integration i Latinamerika fremmes. Formandskabet lægger særlig vægt på, at de demokratiske principper og menneskerettighederne respekteres. Dialogen med de latinamerikanske lande videreføres på udenrigsministerniveau under San José-mødet i San Salvador den 22.-23. februar, og der vil i april blive et møde med Rio-gruppen i København.

[Udenrigsministeren]

XII. Asien

Under det danske formandskab vil regeringen aktivt søge at styrke De Tolvs relationer til Asien og blandt andet medvirke i de internationale bestræbelser for at opnå fred og demokrati i regionen. Fredsprocessen i Cambodja samt det fortsatte pres med militærregimet i Burma er blandt de væsentligste områder. Formandskabet lægger vægt på overholdelse af internationalt accepterede standarder vedrørende demokrati, respekt for menneskerettigheder, militærudgifter og »good governance«. De politiske aspekter af regionens stigende økonomiske betydning må tillægges vægt, ikke mindst i EF's forhold til Kina og ASEAN-landene. Den politiske dialog med lande i området vil blive fortsat.

XIII. Generelle og tværgående spørgsmål

Overholdelse af menneskerettighederne har en central placering i EPS-samarbejdet, både i forhold til de enkelte tredjelande og i samarbejdet inden for forskellige multilaterale fora. For det danske formandskab vil det være væsentligt at sikre, at EF-landene yder et ordentligt bidrag til at forberede og afvikle Verdenskonferencen om Menneskerettigheder i Wien i juni 1993.

Denne konference bør munde ud i et operationelt og realistisk slutdokument, som på konkrete og synlige områder lader sig omsætte i handling. For formandskabet er det et hovedmål, at konferencen benyttes til at etablere en konstruktiv dialog mellem i- og ulande baseret på den erkendelse, at en bæredygtig udvikling må bygge på respekt for menneskerettighederne.

De Tolvs samarbejde inden for CSCE vil stå højt på det danske formandskabs dagsorden. Det må forventes, at CSCE i stigende grad vil blive involveret i løsningen af politisk-etniske konflikter i eller mellem CSCE-staterne. Bestræbelserne på at løse disse konflikter vil især blive udfoldet på møderne i CSCE's embedsmandskomiteé, CSO. Det danske formandskab vil fremme arbejdet med at konsolidere og udbygge CSCE.

Inden for FN vil formandskabet arbejde for en fortsat større overensstemmelse mellem De Tolvs holdninger til de enkelte spørgsmål på FN's dagsorden. Formandskabet vil lægge op

til, at EF-landene skal bidrage til at styrke og effektivisere FN, ikke mindst hvad angår FN-systemets katastrofebistand.

Selv om EPS-samarbejdet i første halvår af 1993 baserer sig på Fællesakten, vil der under det danske formandskab også foregå drøftelser med henblik på at forberede den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der træder i kraft samtidig med Maastrichttraktaten.

XIV. Afsluttende bemærkninger

EF-landene står i første halvår af 1993 over for en omfattende international dagsorden. De problemer, som den omfatter, er Danmarks problemer, også selv om nogle af dem vedrører lande langt fra vore breddegrader. I nutidens gensidigt afhængige verden kan man ikke isolere sig og skubbe andre landes problemer fra sig. Man må derimod medvirke til at finde fælles løsninger på fælles problemer.

Hvis Danmark står alene, er den danske indflydelse på de fælles løsninger ikke særlig stor. Kun en engageret, gennemtænkt og udadvendt politik giver os mulighed for at påvirke udviklingen og dermed vores egen fremtid. Det danske formandskab for EPS giver os en enestående chance for at yde et bidrag til en ny og fredeligere verden.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Erhard Jakobsen (CD).

Anden næstformand (Grove):

Den pågældende har søgt om orlov i henhold til forretningsordenens § 42, stk. 3, litra c.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles den pågældende orlov som ansøgt fra og med den 9. marts 1993, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Forhandling

Jens Jørgensen (KF):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til et medlem af Folketinget og at indkalde stedfortræderen.

Som ordfører for Udvalget til Valgs Prøvelse skal jeg gøre indstilling om, at stedfortræderen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget.

Hr. Erhard Jakobsen er valgt i Frederiksborg Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Centrum-Demokraterne i denne amtskreds, overassistent Addi Andersen.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Overassistent Addi Andersen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 9. marts 1993.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 127 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til skatteministeren og miljøministeren [om, hvad regeringen kan oplyse om sine planer for at gennemføre en økologisk skatte-reform].

Af Jes Lunde (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 23/2 93).

Anden næstformand (Grove):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om levnedsmidler m.m. (Omlægning af gebyrordning m.m.).

Af sundhedsministeren (Torben Lund).
(Fremsat 24/2 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Tove Lindbo Larsen (S):**

Dette forslag drejer sig om omlægning af gebyrordninger m.v. Et gammelt ordsprog siger: »Af skade bliver man klog«, og det kan vel passe meget godt på denne sag. Sjældent har man oplevet en så forkludret administration og en så omtumlet tilværelse, som sagen om gebyr for levnedsmiddelkontrol var genstand for under den tidligere borgerlige regering.

Jeg har bemærket, at dette forslag er forhandlet med og indstillet af Kommunernes Landsforening samt Frederiksberg og Københavns Kommuner.

Det system, der nu er lagt op til, indebærer større gennemsigtighed og et mere omkostningsægte system. Gebyret retter sig efter den gennemførte kontrol; jo mindre kontrol der er behov for, jo billigere bliver det for virksomhederne. Det er hensigten at skabe større retfærdighed og større interesse for at drive virksomhederne effektivt og hensigtsmæssigt og alt i alt sikre en bedre virksomhedsadfærd. Det skal resultere i en bedre forbrugerbeskyttelse.

Gebyrets størrelse bliver fastsat af kommunerne, dog med et loft over stigningerne, som ikke må overstige 30 pct. Der er selvfølgelig mulighed for dispensation, men jeg går ud fra, at stigninger kun vil forekomme i ganske sjældne tilfælde. Det er jo sådan, at da det nu bliver mere gennemsigtigt, vil omkostningerne fordele sig på to områder: fællesomkostningerne og de direkte virksomhedsrelaterede udgifter.

Forslaget indebærer også mulighed for, at sundhedsministeren kan indføre et økonomistyringssystem baseret på fælles regnskabsprincipper for levnedsmiddelkontrollenhederne. Jeg tror, det bliver en god ting, når det bliver kørt ind, og det vil også nok blive en lettelse for alle parter.

Det er værd at bemærke, at godkendelsespligten ophæves for visse virksomheder, der